

Historien om en knippa nycklar. kapitel två.

helt ogrundad oro. Eftersom bostadsområdet vi ämnade oss till, låg på samma sida av vägen som själva busshållplatsen.

Nu undrar du som läsare av historien kanske, och kanske inte, över vart nycklarna kommer in i det hela. Lugna dig ett par hekto, vad.

Det tog inte ens hela fem minuter att masa sig fram till porten i vars hus den vän bodde, vilken vi tänkte göra ett oväntat besök hos. Nej, vi tog inte trapporna, vi tog allt hissen, lata jävlar som vi just för tillfället var. Vi väntade snällt på hissen. På tämligen gott humör efter eskapaden i bussen.

Välkomna, som gossen sade efter att ha lyssnat till ringsignalen inifrån den tysta lägenheten. Jo, jag tackar jag. Sålunda berusade av den hjärtliga hälsningen klev vi därpå in i lägenheten. Väl inne och tagande av oss skor och jackor, säger plötsligt lägenhetsinnehavaren att hans nycklar mystiskt försvunnit.

De hade försvunnit dagen innan redan, men kom då tillrätta. Nu hade de ånyo funnit en plats att försvinna på. Han letade förstås febrilt efter dem. Vi tänkte oss att försöka oss på att hjälpa till. Någonstans måste de ju ha tagit vägen. Jag tänkte mig just att på denna plats kunna hitta dessa nycklar.

Det skulle då blott vara att tänka sig just en sådan plats. För där måste de ju naturligtvis stå att finna. När hade de då försvunnit? Han hade varit och handlat samma dag, gått in 'lagt' nycklarna ifrån sig och så puts var de väck.

Hade han letat länge innan vi anlände, kanske? Någon stund var det allt. Knippan brukade hänga här på en krok i hatthyllan, men där stod de förstås inte att finna sedan. Fast, erkände han, senast dagen innan hade han funnit dem ligga och skräpa i en av de många bokhyllorna.

Men då hade han funnit dem efter blott någon kvarts letande.

'Så mystiskt', utbrast då vi båda andra i korus. Så gick vi i kökets skåp och lådor, eftersom det var i hallen han senast haft dem i fokus. Vi sonderade terrängen i bokhyllorna, ute på balkongen och bakom de fina gardinerna som något skylde utsikten mot det köpcenter som blommat upp istället för någon vacker sommaräng bortanför stora vägen. Så avbröt vi letandet till förmån för en stunds kortspel. Vår värd vimsade omkring då och då, slet sitt hår och letade, hans vilda jakt på knippan gick sålunda vidare. Vädret var vackert, men när vi gick ut på balkongen

Läs den rysliga fortsättningen i kapitel tre